

عنوان مقاله:

نوآوری باز و نقش آن در نظام علم و فناوری با رویکرد اجتماعی

محل انتشار:

فصلنامه رهیافت، دوره 25، شماره 58 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

محمدعلی فرهنگ نژاد - دانشجوی دکترای سیاستگذاری علم و فناوری، دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

کارکرد نوآوری تنها به چگونگی اقدامات افراد و نهادها وابسته نیست، بلکه به چگونگی تعاملات آن ها با یکدیگر به عنوان عاملی در سیستم نوآوری مربوط می شود. این تعاملات و نقش کاربران در نوآوری را می توان در قالب نوآوری باز و اجتماعات نوآوری بررسی کرد که بر نظام علم و فناوری تاثیرگذار است. نوآوری باز به عنوان پارادایمی نوین برای مدیریت اقدامات نوآورانه شرکت ها، متکی به شرایط نهادی بیرونی گوناگونی است که ریشه در زمینه های اقتصادی- اجتماعی ویژه ای دارد. در این رویکرد، کاربران به عنوان گروه های اجتماعی مطرح می شوند که در ایجاد فناوری نقش داشته و از طریق ابزارهای اجتماعی و منابع آنلاین، ایده های خود را نه تنها با یکدیگر بلکه با بنگاه های اقتصادی به اشتراک می گذارند. با به اشتراک گذاری این ایده ها، کاربران دیگر می توانند آن ها را بیابند، نظرات خود را در مورد آن ها بیان کنند، آن ها را بهبود بخشند و در نهایت، بنگاه ها این نوآوری ها را شناسایی و تجاری سازی کنند. در این مقاله تلاش شده است به بررسی این رویکرد نوین و نقش آن در نظام علم و فناوری پرداخته شود و برخی از مهم ترین آثار و نتایج آن با تاکید بر منابع اجتماعی و شبکه های نوآوری مورد توجه قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

نوآوری باز، منابع اجتماعی، سیستم نوآوری، علم و فناوری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1731173>

